

(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004



2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0019/2006

1.2.2006

BETÆNKNING

om mere miljøvenlige fangstmetoder
(2004/2199(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Seán Ó Neachtain

(Ekstern oversættelse)

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	6
PROCEDURE.....	12

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om mere miljøvenlige fangstmetoder (2004/2199(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til reformen af den fælles fiskeripolitik,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Fremme af mere miljøvenlige fangstmetoder: tekniske bevarelsesforanstaltningers rolle (KOM(2004)0438),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0019/2005),
- A. der henviser til, at det er vigtigt at fremme miljøvenlige fangstmetoder,
- B. der henviser til, at fiskeressourcernes bæredygtighed er af afgørende betydning for på længere sigt at kunne sikre fiskeriaktiviteten og fiskerisektorens levedygtighed,
- C. der henviser til, at fiskerne og deres repræsentantsammenslutninger bør deltage i definitionen af foranstaltninger til beskyttelse af havmiljøet og genoprettelse af bestandene,
- D. der henviser til behovet for fyldestgørende socioøkonomiske foranstaltninger, der kompenserer fiskerne for deres omkostninger som følge af begrænsningen af fiskeriaktiviteten som led i planerne for genoprettelse af bestandene,
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om fremme af mere miljøvenlige fangstmetoder;
 2. minder på ny Kommissionen om at benytte en bredere indfaldsvinkel med hensyn til foranstaltninger til beskyttelse af havmiljøet og genoprettelse af fiskebestandene og især at overveje og undersøge andre faktorer, som har en væsentlig indvirkning på havmiljø og ressourcer, som f.eks. forurening i kystområder og på åbent hav, spildevand fra industrivirksomheder og landbrug, opmudring eller søtransport, som supplement til de eksisterende forvaltningsmetoder;
 3. understreger, at alle tekniske metoder til beskyttelse af havmiljøet og genoprettelse af fiskebestandene baseres på videnskabelig forskning på fiskeriområdet;
 4. mener, at det er et vigtigt skridt til at opnå økologisk bæredygtig forvaltning af fiskeriet for at begrænse fiskeriets virkning på havmiljøet, og erkender samtidig, at det er uundgåeligt, at fiskeriet har en vis virkning inden for rimelige grænser; minder desuden

(Ekstern oversættelse)

- om, at forurening har en stor indvirkning på fiskeriet ligesom overfiskning og ikke-bæredygtige fiskerimetoder; det er f.eks. nu blevet videnskabeligt bevist, at nogle forurenende stoffer forvolder alvorlige skader på forskellige niveauer af den tropiske kæde med alvorlige følger for industriarter, som har brug for beskyttelse;
5. mener, at selv om det er væsentligt at tage økologiske hensyn, må fremtidige fiskeriforvaltningspolitikker ikke anvendes til at straffe økonomisk og socialt vigtige fiskeriaktiviteter yderligere;
 6. påpeger, at det er vigtigt at opnå ligevægt mellem socio-økonomiske krav og miljømæssig bæredygtighed, og understreger behovet for at indføre en mekanisme, der skal anvendes til at yde støtte eller godtgørelse til fiskere, som berøres af de negative virkninger af miljøvenligt fiskeri, og særlig fiskere, der fisker i mindre udviklede områder;
 7. opfordrer til at vedtage tekniske metoder til forbedring af selektiviteten og følgelig muligheden for at fange fisk i den rigtige størrelse, således at der opretholdes en høj produktivitet;
 8. påpeger, at kun ved at sikre, at fisk gyder og udvikler sig i en nærmere fastsat minimumsperiode, kan fiskene formere sig tilfredsstillende;
 9. understreger behovet for at begrænse en eventuel betydelig negativ virkning af fiskeriet på marin biodiversitet ved at oprette havreservater, realtidsområdelukninger og andre passende og afbalancerede forvaltningsforanstaltninger, der håndhæves nøje, i det mindste indtil der atter er en sikker biologisk balance i de marine habitater;
 10. udtrykker særlig bekymring over spørgsmålet om spøgelsesfiskeri og henstiller indtrængende til Kommissionen i enhver henseende at iværksætte kort- og langfristede foranstaltninger for at finde en løsning på problemet, bl.a. via nøje kontrol med effektiviteten af alle de bestemmelser, der vedtages på EU-niveau;
 11. fremhæver nødvendigheden af at begrænse genudsætninger, som har ødelæggende biologiske og negative økonomiske virkninger, ved at indføre hensigtsmæssige tekniske foranstaltninger på grundlag af pålidelig videnskabelig forskning på fiskeriområdet, som f.eks. lukkede perioder, forbudte områder og regulering af maskestørrelse, idet der tages højde for de særlige forhold, der gør sig gældende i hvert af de marine områder, hvor der gennemføres tekniske bevarelsesforanstaltninger;
 12. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at stille forslag om pilotprojekter, der har til formål at begrænse genudsætninger;
 13. foreslår især, at man overvejer mulige forbud mod genudsætninger samtidig med hensigtsmæssige incitamenter for fiskerne;
 14. opfordrer Kommissionen til aktivt at fremme vedtagelsen af en international FAO-handlingsplan for begrænsning af bifangster;

(Ekstern oversættelse)

15. opfordrer Kommissionen til at lægge vægt på udvikling af miljøvenligt fiskeri som led i den samlede pakke med forvaltningsforanstaltninger;
16. opfordrer Kommissionen til at undgå modstridende målsætninger og overflødige bestemmelser og at benytte sig af lejligheden til at forenkle det samlede regelværk;
17. opfordrer Kommissionen til at overveje at gennemføre miljøvenlige tekniske fiskeriforanstaltninger som supplement til de nuværende begrænsninger af fiskeriindsatsen i forbindelse med planerne for genoprettelse af bestandene;
18. mener, at det i den forbindelse er absolut nødvendigt at udvikle og indføre den nødvendige satellit teknologi til sporing af fiskerfartøjer, som er ulovligt til stede i lukkede områder og i beskyttede havområder, for at sikre en effektiv beskyttelse af fisk, deres truede habitater og anden biodiversitet;
19. påpeger nødvendigheden af at støtte aktionerne som led i reformen af den fælles fiskeripolitik for at fremme målene i Kommissionens meddelelse, særlig:
 - a) at vedtage en decentraliseret strategi, i hvilken der tages hensyn til visse fiskearters særlige kendetegn;
 - b) sammen med regionale rådgivende råd at fastsætte en beslutningstagningsproces til gennemførelse af tekniske foranstaltninger, i hvilken særlige krav og lokalt hensigtsmæssige foranstaltninger kan udvikles, gennemføres og kontrolleres;
 - c) at øge den tekniske og finansielle hjælp via statsstøtte til de regionale rådgivende råd for at give dem mulighed for på behørig vis at bidrage til opfyldelse af dette mål;
 - d) at udvikle videnskabelig og teknisk forskning på fællesskabsplan;
 - e) at indarbejde miljøvenlige fiskeriregler i langsigtet forvaltning;
20. understreger betydningen af Kommissionens meddelelse, som bør spille en større rolle i forvaltningen af havet, således at der kan skabes en langsigtet positiv fremtid for mennesker, der lever af fiskeriet, og for det marine miljø;
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Formålet med meddelelsen er at fremme anvendelsen af miljøvenlige fangstmetoder for at opnå et af hovedmålene med den fælles fiskeripolitik, som er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Formålene med meddelelsen

Formålene med Kommissionens meddelelse er:

a) at mindske presset på fiskebestandene

Det står dårligt til med fiskebestandene. Den stigende fangst af havfisk, der regenererer naturligt, medfører en gradvis nedgang i de voksne gydebestande. Visse arter er ved at bryde sammen, og for andre bestande er presset sandsynligvis uholdbart i det lange løb. I reformen af den fælles fiskeripolitik foreslås det at udarbejde flerårige forvaltningsplaner som en fornuftig strategi til sikring af, at fiskeriindsatsen er i overensstemmelse med bæredygtige fiskeressourcer.

b) at optimere fangsten af målarter og begrænse uønskede fangster.

Hvis fiskeriet ikke er tilstrækkeligt selektivt, medfører det store fangster af ungfisk, som kastes døde over bord som uønsket bifangst. Ca. 23 % af de årlige fangster i t genudsættes hvert år.

En række tekniske foranstaltninger kan medvirke til at begrænse genudsætninger, herunder anvendelse af:

- kvadratmaskede paneler eller andre anordninger, der gør det muligt for ikke-målarter at undslippe fra nettet samt oprettelse af beskyttede områder og lukkede perioder for at fremme genoprettelse af fiskebestande.

Kommissionen tog i 2002 denne udfordring op ved at iværksætte en handlingsplan til begrænsning af genudsætning af fisk, og den har dannet grundlag for Rådets anmodning om at iværksætte pilotprojekter, der skal vedrøre en række foranstaltninger, bl.a. afprøvning af fiskeredskaber, frivillig udsejling fra fangstområder, realtidslukninger, genudsætningsforbud, bifangstkvoter, kvotefleksibilitet og bedre udnyttelse af lavværdifisk, herunder både tilfælde, der kan tages op på mellemlang sigt og andre tilfælde, hvor der er brug for en langsigtet strategi.

Fiskeriet kommer til at spille en vigtig rolle i udarbejdelsen og overvågningen af pilotprojektet, bl.a. gennem de regionale rådgivende råd.

c) at begrænse fiskeriets indvirkning på habitater

(Ekstern oversættelse)

Visse habitater såsom koldvandskoralrev og stenrev, som ofte er yderst produktive, og hvis fauna og flora er meget mangfoldig, er særligt sårbare over for anvendelsen af visse typer fiskeredskaber, der kan ændre revenes fysiske struktur. Følsomme habitater har brug for særlig beskyttelse. I overensstemmelse med dette mål vedtog Kommissionen en forordning til beskyttelse af dybhavskoralrev nordvest for Skotland.

Kommissionen agter også at træffe yderligere foranstaltninger af denne art i specifikke tilfælde, hvor det er påkrævet. For at være troværdige og acceptable skal disse initiativer til enhver tid være baseret på bred videnskabelig forskning.

d) balance mellem miljømæssig og økonomisk bæredygtighed

Selvfølger har indførelse af miljøvenlige foranstaltninger økonomiske konsekvenser, der skal vurderes både med hensyn til kortsigtede tab og langsigtede fordele.

Virkning af reformen af den fælles fiskeripolitik

I reformen af den fælles fiskeripolitik, i hvilken principperne for økologisk bæredygtighed indgår, fremmes et mere miljøvenligt fiskeri gennem en række aktioner såsom:

1) En mere decentraliseret tilgang, hvor der tages hensyn til visse fisks karakteristika

Der skal skelnes mellem foranstaltninger, der bør gælde for hele det område, hvor de pågældende bestande lever, såsom indsatsreduktion og andre foranstaltninger, i hvilke der skal tages hensyn til fiskenes karakteristika, da nogle tekniske foranstaltninger kan være hensigtsmæssige for én art, men virke mod hensigten i forbindelse med en anden art.

2) Større inddragelse af fiskeriet i udarbejdelse og gennemførelse af tekniske foranstaltninger

Der er behov for at inddrage fiskerierhvervet direkte i lovgivningsprocessen for at afklare de nuværende reglers betydning og foreslå nye regler. Denne proces bliver iværksat gennem de regionale rådgivende råd, som bliver et diskussionsforum og et instrument til i højere grad at inddrage fiskerierhvervet i udviklingen af miljøvenlige fiskeriforanstaltninger på regionalt plan. Kommissionen udarbejder et forslag vedrørende en procedure, der skal tilskynde de rådgivende regionale råd til at tage initiativ til at udvikle et miljøvenligt fiskeri. Kommissionen kan gennemføre de foranstaltninger, der er udviklet og godkendt i indforståelse med de regionale rådgivende råd.

3) Udvikling af videnskabelig og teknisk forskning på fællesskabsplan

I de sidste 10 år har EU gennemført adskillige forskningsprojekter baseret på samarbejde med de nationale administrationer, havforskningsinstitutter og fiskeriet. I den forbindelse er man under det syvende forskningsrammeprogram ved at foretage en mere detaljeret analyse af, hvilken indvirkning forskellige fiskeredskaber og genudsætning har på marine økosystemer samt muligheden for at oprette beskyttede havområder.

(Ekstern oversættelse)

Et yderligere skridt ville være, at EU fremmer internationalt samarbejde om fastsættelse af tekniske foranstaltninger med henblik på at forbedre miljøvenlige fangstmetoder og øge den finansielle støtte til forsøgsfiskeri med nye fangstmetoder.

4) Integration af miljøvenlige fiskeriregler i langsigtede forvaltningsplaner

De skal være en del af et bredt forvaltningssystem og ikke udarbejdes som led i en enkeltstående ad hoc-strategi.

5) Incitament til fiskere til at fremme gennemførelse af miljøvenlige fiskeriforanstaltninger

Det ville være meget ønskeligt og hensigtsmæssigt at give fiskere et alternativ til ulovlig genudsætning af en del af deres fangst på grund af de nuværende regler, i henhold til hvilke det er forbudt at lande undermålsfisk eller fisk, der er fanget ud over kvoter. Fiskere skal tilbydes mere økonomisk støtte for at kunne modstå de kortsigtede tab som følge af gennemførelsen af miljøvenlige fangstmetoder.

Generelle spørgsmål

Det internationale samfund skal bestræbe sig på at skabe en bæredygtig fremtid for det marine miljø og påtage sig en mere aktiv rolle i forvaltningen af havet. Det er absolut nødvendigt at træffe en lang række foranstaltninger for at reducere virkningen af fiskeriet til et acceptabelt og rimeligt niveau og til sidst at nå frem til en ligevægt mellem økonomiske og sociale krav og miljøkrav.

I den forbindelse bør EU forsøge at opnå formel politisk støtte til miljøvenlige fiskeriinitiativer og i den nærmeste fremtid udarbejde en plan om indførelse af nye metoder til begrænsning af virkningen af fiskeri på det marine miljø, som i visse tilfælde påvirkes af overfiskeri og ressourcspild. Disse nye retningslinjer indgår i Kommissionens forslag om oprettelse af Den Europæiske Fiskerifond og i andre aktioner, f.eks. nærværende meddelelse.

Pres på fiskebestandene

Miljøorganisationer og fiskeriorganisationer er enige om to umiddelbare løsninger for fiskeriet:

- 1) at fange fisk i den rigtige størrelse, således at den samlede fiskeriproduktivitet forbliver høj;
- 2) at øge formeringen ved at lade det nødvendige antal kønsmodne fisk gyde for at bibeholde bestandene på et sundt niveau.

En forbedring af selektiviteten alene er ikke længere en bæredygtig løsning, hvis den ikke følges op af en begrænsning af fiskerikapaciteten, som ville sikre, at populationen bliver genoprettet, og at der er tilstrækkelige fisk af den nye målstørrelse til rådighed for flåderne.

(Ekstern oversættelse)

Fiskeriet og habitatet

Miljøvenlige fangstmetoder kan begrænse fiskeriets indvirkning på habitatet. Særlig bundtrawlfiskeri i visse områder kan have skadelige virkninger, der bringer den biologiske mangfoldighed i bestemte sårbare dybhavsøkosystemer i fare. Overgroede undersøiske bjerge i koldvandskoralrev har en mangfoldig fauna og flora, der er yderst følsom over for "ikke-ansvarligt" fiskeri.

Den brede debat om nødvendigheden af at beskytte disse områder involverer EU direkte, da en lang række medlemsstater anvender bundtrawlfiskeri.

Det kan være af central betydning at oprette havreservater til beskyttelse af marine arter og de tilhørende habitater for at begrænse fiskeriets indvirkning på habitater og vende nedgangen i det globale fiskeri. Havreservater kan være til gavn for fiskeriet uden for reservaterne gennem både "spredningen" af voksne fisk og ungfisk ud over reservaternes grænser og gennem eksport af æg og larver. I reservaterne kan populationernes størrelse øges og de enkelte arter leve længere, vokse sig større og få bedre mulighed for at formere sig.

Det skal imidlertid understreges, at havreservaters effektivitet ikke er endeligt og videnskabeligt fastlagt i alle tilfælde, og alle politikstrategier til bibeholdelse af marine habitater skal omfatte en række foranstaltninger, herunder lukkede perioder, begrænsning af redskabstyper og andre foranstaltninger.

Endvidere skal det bemærkes, at et vist samspil mellem fiskeriet og marine habitater er nødvendigt, og at der følgelig skal være en passende ligevægt mellem behovet for at bevare og genoprette marine habitater og bæredygtig fangst af fornyelige fiskeressourcer.

Genudsætninger

I henhold til en undersøgelse fra FAO om muligheder for anvendelse af bifangst og genudsætninger fra havfiskeri kan genudsætninger inddeles i bifangstgenudsætninger (fisk, der fanges utilsigtet ved fiskeri efter andre arter), fisk, der genudsættes for at opfylde lovkrav og førmarksudvælgelse med hensyn til kvalitet.

Det er almindeligt anerkendt, at genudsættelse af fisk på havet kan have negative biologiske virkninger og økonomiske virkninger, da dødeligheden ved genudsætning i nogle tilfælde er relateret til et fiskeri, der genudsætter fisk, som har økonomisk betydning for et andet fiskeri, at genudsætning medfører en dødelighed, der berører ikke-kønsmodne arter eller ikke-lovlige køn i målarterne, fangst af lille eller slet ingen kommerciel værdi med et tab, der er relateret til fangst af uønsket fangst.

Der bør træffes en række foranstaltninger:

- begrænsning af fiskeriindsatsen ved hjælp af område- og periodelukning og andre traditionelle kontrolinstrumenter, men suppleret med økonomiske og skattemæssige incitament, fysisk planlægning og eventuelt frivillige aftaler.
- tekniske anordninger, herunder:

(Ekstern oversættelse)

- pingere (små anordninger, der udsender lyde og afskrækker delfiner, og som er fastgjort til fiskenet) og nødudgangsluger (bestående af et metalgitter med store mellemrum, der tvinger hvaler op og ud af nettet).
 - øget krogstørrelse;
 - større dybde til udstyr til spinnefiskeri;
 - anvendelse af særlige kroge (ligesom J-kroge) for at begrænse utilsigtede fangster af visse arter, f.eks. skildpadder;
 - lukkede perioder eller forbudte områder;
 - anvendelse af observatører;
- regler for maskestørrelser for at begrænse fangster af undermålsfisk.

TAC'er kan ikke anvendes til at kontrollere fiskeridødeligheden, da de anvendes til at kontrollere landinger, men ikke fangster, og da de ikke medtager genudsætninger.

Uden direkte kontrol af fiskeridødeligheden kan fisk fanges ud over kvoterne og genudsættes eller landes ulovligt. De gør også den videnskabelige vurdering af fiskeridødeligheden vanskeligere at kvantificere.

De nuværende forvaltningsregler og redskaber til etablering af TAC'er skal snarest muligt tages op til fornyet overvejelse, og indsatskontroller skal anvendes i højere grad for at begrænse genudsætninger og skabe mere effektive og realistiske instrumenter til begrænsning af genudsætninger og forvaltning af bestande.

De nuværende regler, der tillader at have statisk udstyr om bord på fartøjer med maskestørrelser, der er mindre end den lovlige størrelse i visse fiskeriforvaltningsområder, men som det er lovligt at anvende i tilstødende områder, bør revideres, da sådanne regler gør det sværere at foretage en effektiv lovmæssig kontrol af sådant fiskeri.

Endvidere er det hensigtsmæssigt at udvikle satellitteknologi til sporing af fiskerfartøjer, der er ulovligt til stede i beskyttede områder. Hvad angår det sidste punkt, er Europa-Parlamentet for tiden ved at gennemgå Kommissionens forslag om fiskerioplysninger og teledetektionsmetoder (ordfører: Casaca).

Konklusioner

Ordføreren glæder sig over Kommissionens meddelelse, som er et skridt i den rigtige retning, nemlig at spille en større rolle i fremme af økologisk bæredygtig fiskeriforvaltning. Ordføreren understreger følgende aspekter:

- a) Det er selvfølgelig i fiskernes interesse at gøre en økonomisk aktivitet miljøvenlig, fordi det garanterer dem sunde fiskebestande. Det er derfor vigtigt, at fiskeriet får en central plads i den forbindelse og bliver bevidst om fordelene ved gennemførelsen af disse foranstaltninger.
- b) Samtidig med at man erkender behovet for at vedtage foranstaltninger til bevarelse af miljøet, er det nødvendigt at tage hensyn til de socio-økonomiske konsekvenser, som

(Ekstern oversættelse)

disse metoder uundgåeligt medfører på kort sigt. Ordføreren foreslår at indføre en støtte- eller godtgørelsesmekanisme, som skal støtte fiskere, der berøres negativt på kort og mellemlang sigt af miljøvenligt fiskeri.

- c) Endvidere er det af grundlæggende betydning gennem de etablerede regionale rådgivende råd at inddrage de berørte parter i den beslutningstagningsproces, der afgør deres levebrød.

På baggrund af de nævnte aspekter mener ordføreren, at meddelelsens indhold er et relevant og vigtigt bidrag til opbygning af en positiv langsigtet fremtid for både de mennesker, der lever af fiskeriet, og for beskyttelsen af det naturlige miljø.

PROCEDURE

Titel	Mere miljøvenlige fangstmetoder
Procedurenummer	2004/2199(INI)
Hjemmel i forretningsordenen	art. 45
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	PECH 18.11.2004
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	ENVI 18.11.2004
Ingen udtalelse(r) Dato for afgørelse	ENVI 30.11.2004
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet	
Beslutningsforslag, der indgår i betænkningen	
Ordfører(e) Dato for valg	Seán Ó Neachtain 22.9.2004
Oprindelig(e) ordfører(e)	
Behandling i udvalg	24.11.2005 23.5.2005
Dato for vedtagelse	31.1.2006
Resultat af den endelige afstemning	for: 27 imod: 0 hverken/eller: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	James Hugh Allister, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Alfred Gomolka, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Georg Jarzembowski, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Struan Stevenson, Margie Sudre, Daniel Varela Suanzes-Carpegna
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Duarte Freitas, Jan Mulder, Carl Schlyter, Czesław Adam Siekierski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	
Dato for indgivelse - A6	1.2.2006 A6-0019/2006